

**Dosarul nr. 3ra-994/16**

Instanța de fond: Judecătoria Cahul – M. Bușuleac

Instanța de apel: CA Cahul – T. Dimitriadi, R. Petrov, I. Dănăilă

## **ÎNCHEIERE**

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Inspekția Financiară în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Aqua – Prut” împotriva Inspekției Financiare, Direcția Inspectare Financiară, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică de Irigare Cahul” privind anularea hotărîrii de aplicare a sancțiunii economice,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 29 martie 2016,

### **C O N S T A T Ă :**

La 19 decembrie 2012 SA „Aqua – Prut” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Control Financiar și Revizie, Direcția Teritorială Inspectare Financiară Cahul privind anularea hotărîrii nr. 27-15-11/37 din 02 mai 2012 prin care s-a dispus sancționarea economică.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că prin hotărîrea Direcției Teritoriale Inspectare Financiară Cahul nr. 27-15-11/37 din 02 mai 2012 s-a perceput de la SA „Aqua – Prut”, venitul ilicit obținut în sumă de 147.627,71 lei, obținut prin admiterea cazurilor de utilizare neeficientă a mijloacelor publice, majorarea neîntemeiată a costului lucrărilor îndeplinite, fapt constatat și concluzionat în urma efectuării inspekției financiare tematice la sediul societății. Astfel că în procesele – verbale de recepție a lucrărilor executate din lunile noiembrie – decembrie 2010 și

ianuarie – decembrie 2011, în lipsa documentelor justificate au fost incluse cheltuielile pentru energia electrică în sumă de 43.361,73 lei și cheltuieli neprevăzute în sumă de 104.265,98 lei. În urma majorării neîntemeiate a indicilor în procesele verbale de executare a lucrărilor, costul lucrărilor a fost majorat la 147.627,71 lei, ceea ce a contribuit la obținerea venitului ilicit.

SA „Aqua – Prut” consideră că din actul inspectării financiare tematice efectuate, nu este clară modalitatea sau altfel spus formula calculului efectuate de către controlorul – revizor la capitolul majorări. În cadrul controlului tematic efectuat nu s-a luat în calcul că de către SA „Aqua – Prut” au fost prestate servicii în baza a două contracte: din 15 iulie 2010 cu nr. 4/2010 în valoare fixă de 3.109.524,92 lei și din 18 februarie 2011 cu nr. 1/2011 în valoare de 7.100.000 lei, la preț forfetar și urma ca aceste majorări neîntemeiate să fie calculate separat pe fiecare contract în parte, fiind concretizate în acest sens cheltuielile neprevăzute, suportate de societate la executarea lucrărilor de contract. Acest lucru nu a fost executat, necățind la faptul că revizorul i-au au fost prezentate documente oficiale de confirmare a cheltuielilor suportate.

Reclamantul a indicat că la examinarea cazului dat, Serviciul Control Financiar și Revizie, Direcția Teritorială Inspectare Financiară Cahul nu a luat în calcul condițiile contractelor menționate, din care rezultă că acestea sînt contracte cu valoare fixă, adică preț forfetar. Prin urmare controlorul – revizor urma ca în procesul efectuării calculului respective să se conducă de prevederile Standartului Național de Contabilitate nr. 11 și de legislația civilă, nominalizate în contractul de antrepriză.

De asemenea s-a invocat că SA „Aqua – Prut” la obiectul Complexul de măsuri pentru lichidarea consecințelor inundației în r-nul Cantemir, în urma calculului efectuate a constatat o pierdere în cheltuieli în mărime de 133.340 lei. Actele de verificare a calității și a volumului lucrărilor efectuate au fost semnate de persoanele responsabile. Majorarea neîntemeiată de 177.466,63 lei – limitele de cheltuieli prevăzute pentru întreținerea serviciilor beneficiarului, a fost întocmită conform anexei de la CPL din 01 ianuarie 2001 “Instrucția privind întocmirea devizelor pentru lucrările de construcții – montaj prin metoda de resurse” la întreținerea beneficiarului este prevăzut de 1,4% din suma contractului, astfel că suma contractelor este de 10.209.524 lei, iar 1,4% din această sumă este egală cu 142.933,33 lei.

SA „Aqua – Prut” a susținut că referitor la includerea în procesele – verbale de executare a lucrărilor, a cheltuielilor neprevăzute în mărime de 2% la suma de 104.265,98 lei, în lipsa descifrărilor acestora pe categorii de lucrări. Acestea sînt prevăzute în devizele de cheltuieli care au trecut expertiza de stat în construcții și respectiv procesele – verbale care se întocmesc în baza devizelor de cheltuieli și toate aceste documente contabile se contrasemnează de persoanele respective.

Reclamantul consideră că perceperea de la SA „Aqua – Prut” a venitului obținut ilicit în sumă de 147.627,71 lei și aplicarea în privința societății a amenzii echivalente venitului ilicit în sumă de 147.627,71 lei sînt ilegale, deoarece sînt contrare legii, materialelor și documentelor financiare și bancare.

SA „Aqua – Prut” a solicitat anularea hotărârii Serviciului Control Financiar și Revizie, Direcția Teritorială Inspectare Financiară Cahul nr. 27-15-11/37 din 02 mai 2012 prin care s-a dispus sancționarea economică.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 14 iunie 2013 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Aqua – Prut” (f.d. 149, 152 - 156 vol. I).

La 25 iunie 2013 SA „Aqua – Prut” a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul din 14 iunie 2013, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 157, 165 – 172 vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2014 s-a admis apelul declarat de către SA „Aqua – Prut”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Cahul din 14 iunie 2013, cu remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță (f.d. 205 – 209 vol. I).

La rejudecarea cauzei, prin încheierea Judecătoriei Cahul din 07 noiembrie 2014 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎS “Stațiunea Tehnologică de irigare Cahul” (f.d. 240 – 241 vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 24 noiembrie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Aqua – Prut”. S-a anulat ca ilegală hotărârea Direcției Teritoriale Inspectare Financiară Cahul, privind aplicarea sancțiunii economice nr. 27-15-11/37 din 02 mai 2012 în sumă de 147.627,71 lei și a amenzii (f.d. 252, 259 - 265 vol. I).

La 02 decembrie 2015 Inspekția Financiară a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul din 24 noiembrie 2015, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral (f.d. 257 vol. I, 13 – 17 vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 29 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Inspekția Financiară, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul din 24 noiembrie 2015 (f.d. 26 – 33 vol. II).

La 18 mai 2016 Inspekția Financiară a înaintat recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 29 martie 2016 și hotărârii Judecătoriei Cahul din 24 noiembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 38 - 43 vol. II).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe ca fiind neîntemeiate și nemotivate, deoarece instanțele nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, aprecierea probelor a fost arbitrară și a fost interpretată eronat legea, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, însă nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Inspekția Financiară nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe ca fiind neîntemeiate și nemotivate, deoarece instanțele nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, aprecierea probelor a fost arbitrară și a fost interpretat eronat legea, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, însă nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Inspekția Financiară împotriva

deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

### **DISPUNE:**

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspekția Financiară, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 29 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Aqua – Prut” împotriva Inspekției Financiare, Direcția Inspectare Financiară, intervenient accesoriu Întreprinderii de Stat “Stațiunea Tehnologică de Irigare Cahul” privind anularea hotărârii de aplicare a sancțiunii economice.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas